



## بررسی غلظت کلراید پلاسما و رشد در دو گروه وزنی از بچه ماهیان آزاد دریای خزر (*Salmo trutta caspius*) پس از انتقال به آب دریا

مهسا طورچی\*، علی بانی، حمید رضا علیزاده ثابت

دانشگاه گیلان، دانشکده منابع طبیعی، گروه شیلات، صومعه سرا، صندوق پستی: ۱۱۴۴. مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی، تنکابن، صندوق پستی: ۴۶۸۱۵-۵۳۳

پست الکترونیکی مسئول مقاله: mahsatoorchi@yahoo.com

در این تحقیق مقادیر کلراید پلاسما و خصوصیات رشد در دو گروه وزنی مختلف (وزن کوچک :  $5.5 \pm 0.5$  گرم و وزن بزرگ:  $19.1 \pm 0.2$  گرم)، در بچه ماهیان آزاد دریای خزر (*Salmo trutta caspius*) با سن (+) بررسی شد. بچه ماهیان (به تعداد ۱۵۰ و ۵۰، به ترتیب برای وزن های کوچک و بزرگ)، به طور مستقیم از آب شیرین به سه سطح شوری آبشیرین، شوری ۶‰ و آب لب شور دریای خزر منتقل شدند. برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. نمونه گیری در فواصل زمانی ۰، ۶، ۲۴، ۹۶ و ۱۶۸ ساعت پس از انتقال صورت گرفت. متوسط غلظت کلراید پلاسما در بچه ماهیان سازگار شده با آب شیرین، شوری ۶‰ و آب لب شور دریای خزر، به ترتیب ( $66.111 \pm 0.59$ ،  $66.114 \pm 0.53$  و  $16.122 \pm 1.71$  mEq/L) بود. همچنین مقایسه نرخ رشد ویژه (SGR) در دو گروه وزنی نشان داد که پس از انتقال بچه ماهیان از آبشیرین به آب دریا، این مقادیر در بچه ماهیان با وزن پایین کاهش و در بچه ماهیان با وزن بالا افزایش یافت. در کل این طور به نظر می رسد که فرایند سازگاری با آب دریا در بچه ماهیان بزرگتر آسانتر و بهتر از بچه ماهیان کوچکتر باشد. نکته ای که می تواند در رهاسازی و افزایش ضریب بازگشت شیلاتی این ماهی مورد توجه قرار گیرد.

**کلمات کلیدی:** کلمات کلیدی: ماهی آزاد دریای خزر *Salmo trutta caspius*، کلراید پلاسما، نرخ رشد ویژه